

Tots van quedar sorpresos i admirats

Les obres de Jesús acompanyaven les seves paraules. Per això les seves paraules tenien una força especial. En aquell temps funcionava bé el "boca a boca", de tal manera que molta gent volia veure Jesús i escoltar-ho. Deien que tenia autoritat, es a dir, una força especial que deixava petjada en la vida de les persones, les feia créixer en llibertat.

Jesús segueix avui donant vida amb les paraules i amb els fets. L'Esperit de Jesús viu en cada mirada, en cada gest i en les paraules estimulants de les dones i els homes que el segueixen.

Som convidats avui a mirar les persones com a fills i filles de Déu, pensin el que pensin i visquin com visquin. Com ho feia Jesús, que no rebutjava els "endimoniats" si no que es compadia de tot esclavatge.

Qui no se sent esclau, com a mínim, d'unes quantes manies i obsessions que voldríem fer fora? La nostra condició és vulnerable, uns per un cantó, uns altres per un altre. Jesús hi posa comprensió i no renuncia a l'alliberament. Entrem sense por a les estances de les pròpies angoixes i inseguretats, busquem les ajudes que calguin, i fem un espai per confiar en Déu Pare, com ens ho ensenyà Jesús.

Obrim els ulls a tantes opressions entre persones i pobles, moltes vegades en nom de lleis injustes. Som convidats avui a fer el possible per posar-nos al costat de qui ho pateix, no renunciar al que sembla impossible aconseguir, construir ponts, buscar formes i maneres per trobar-hi solucions.

Ajudem-nos tots plegats a ser més humans, a ser autèntics seguidors de Jesús.

ATG